

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

THE COMMUNICATIVE APPROACH FOR LEARNING CHINESE WITH THE TOTAL PHYSICAL RESPONSE (TPR) METHOD FOR THE GRADE 4 STUDENTS OF WAY KHU-YANG, KAMPHENG PHET PRIMARY EDUCATION AREA OFFICE 1

อดิเรก นวลศรี¹

Adirek Nuansri¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 (สพป.กพ 1) ก่อนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR และ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สพป.กพ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ประชากรที่ใช้ในวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สพป.กพ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 245 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดคูยาง สพป.กพ 1 จำนวน 42 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำนวน 40 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR เป็นแบบประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการสื่อสาร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR

Abstract

The present study aims for examining the Chinese communication skills of the Grade 4 students in Wat Khu Yang School, Kamphaeng Phet Primary Education Area Office 1, before and

¹ อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์, Lecturer, Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management, E-mail: aj.nott.pim@gmail.com

after learning Chinese with the communicative approach (total physical response or TPR), and evaluating the students' satisfaction towards the communicative approach, TPR. The population included six classrooms of 245 Grade 4 students in Wat Khu Yang School, Kamphaeng Phet Primary Education Area Office 1 in the first semester in the academic year of 2014. The samples were 42 Grade 4 students in Room No. 4/1 of Wat Khu Yang School, Kamphaeng Phet Primary Education Area Office 1. The cluster random sampling method was used. Research instruments included the learning plans with TPR, 40-item achievement test for learning Chinese communication skills (listening, speaking, reading and writing skills), and 10 rating scale item questionnaire surveying student satisfaction towards the Chinese teaching procedure with TPR. Mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and t-test were used for analyzing data. The findings demonstrate that the average scores of the Grade 4 students' Chinese communication skills (listening, speaking, reading and writing skills) before and after learning the subject were 7.93 and 31.10, respectively. By comparing the scores in the pre- and post-tests, it shows that the scores in the post-test were significantly higher than that in the pre-test at the significance level of .05. Regarding listening, speaking, reading and writing skills, the scores for all skills in the post-test were higher than that in the pre-test. The students were satisfied with the Chinese teaching procedure with TPR. In overall terms, the satisfaction was high.

Keywords: communication skills, communicative approach, total physical response

บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่งที่ได้ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันประเทศจีนมีบทบาทสำคัญมากในด้านการค้าและเศรษฐกิจ อีกทั้งยังมีการร่วมลงทุนในธุรกิจต่างๆ ระหว่างไทยและจีนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับความสัมพันธ์ทางการทูตที่ดีของทั้งสองประเทศ จึงเกิดความร่วมมือกันในด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วยดีเสมอมา (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน, 2557) กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งสถานศึกษาที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสามารถเปิดหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ ได้และครูผู้เรียนที่มีความสนใจก็สามารถที่จะเลือกเรียนในหลักสูตรนั้นๆ ได้ตามความสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งส่งผลให้โรงเรียนที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีการเปิดสอนวิชาภาษาจีนกันอย่างกว้างขวาง แต่สภาพการเรียน

การสอนภาษาจีนในทุกระดับการศึกษาของประเทศไทย ยังมีปัญหาอยู่มาก เช่น ปัญหาการขาดครูที่จบการศึกษาปริญญาตรีในสาขาภาษาจีน หรือ สาขาการสอนภาษาจีนโดยตรง ปัญหาจากการเรียนการสอนภาษาจีนที่ยังไม่ได้มาตรฐานของโรงเรียนในพื้นที่ต่างๆ เนื่องจากยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานกลางของการจัดการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารตำราเรียนที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันก็มีความหลากหลาย อันส่งผลให้เกิดรูปแบบวิธีการสอนและเนื้อหาที่หลากหลายด้วย มีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะต่างคนต่างทำ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์และทักษะทางภาษาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีน (ประพัฒน์ มโนมัยพิบูลย์, 2548) นอกจากนี้งานวิจัยการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ยังแสดงว่ามีประวัติการจัดการเรียนการสอนอย่างยาวนาน แต่ยังมีปัญหาต่างๆ หลายประการซึ่งส่วนหนึ่งของปัญหาที่พบคือ ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความเหมาะสม

แบบเรียนที่นิยมใช้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระบบหรือนอกระบบ มีการใช้แบบเรียนที่ผลิตจากประเทศจีนเสียเป็นส่วนใหญ่ ตลอดจนวิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอน ที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน (สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนเรียนภาษาจีนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เนื่องจากครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ไม่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสอนทักษะการอ่านที่ยึดรูปแบบเดิม โดยครูเสนอเนื้อหา ใบงาน อธิบายแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด นักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมน้อย นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีน จึงส่งผลทักษะทางภาษาจีนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดทุกปีการศึกษา จากสภาพและสาเหตุของปัญหาดังกล่าว หากไม่ได้รับการปรับปรุงหรือแก้ไขตามความสำคัญแล้ว จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป

ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาที่สองนั้น วิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองเพราะผู้เรียนได้มีการรับรู้คำศัพท์ที่ผ่านการใช้ประโยคคำสั่งต่างๆ ทำให้เกิดการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้แบบทีฟิอาร์ มาจาก Total Physical Response หรือเรียกย่อๆ ว่า TPR ทีฟิอาร์ (Asher, 1986: 2) ซึ่งสุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายวิธีการสอนแบบทีฟิอาร์โดยใช้การ “ฟัง” คำสั่ง และ “ปฏิบัติ” ตามด้วยการออกท่าทาง พูดให้ง่าย คือ การสอนด้วยคำสั่งและตอบสนองด้วยท่าทาง การสอนแบบ TPR เป็น

วิธีการสอนที่ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือประโยคจากการแสดงท่าทางของผู้สอน และสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพ (มณี, 2553) หัวใจสำคัญของทีฟิอาร์ คือ ผู้เรียนฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้สอน แล้วทำตามท่าทางตามผู้สอนโดยไม่จำเป็นต้องพูด ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ผู้สอนแสดงให้เห็น ซึ่งการสอนดังกล่าวยังเกิดขึ้นพร้อมกับการฝึกซ้ำๆ (Drill teaching method) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ โดยกระบวนการถ่ายทอดและการปฏิบัติซ้ำๆ ของผู้สอนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการจดจำตามศักยภาพ Asher (1979) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบ TPR เป็นการสอนที่เป็นธรรมชาติและเหมาะสมอย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ และควรมีสื่อเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการจดจำ (Mattisson, 2010) เพราะความสามารถในการจำเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้การสอนภาษาควรพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสารได้จริง การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนความรู้ รูปแบบภาษาที่เรียน จะใช้ได้ สถานการณ์ที่มีความหมายต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนภาษาทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงคุณภาพของการเรียนการสอนภาษาจีนและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และนำเทคนิค TPR (Total Physical Response) ซึ่งเหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นเรียนภาษาที่สองมาจัดเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ตรงตามเป้าหมาย ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสารสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาจีนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 ก่อนและหลังเรียนจากการใช้การเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อ การสื่อสาร (Communicative Approach) ด้วยวิธีตอบ สอนด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ต่อการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 245 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 42 คน ได้มาโดย การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response)

2. แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการ เรียนโดยใช้การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบ สอนด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) เป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหากระบวนการ จัดการเรียนรู้ภาษาจีนระดับประถมศึกษา ของครูผู้สอน นักเรียนโรงเรียนวัดคูยางนอก สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ วิชสอน กระบวนการเรียนการสอน รูปแบบ การสอนภาษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาจีน และภาษาต่างประเทศ

3. ออกแบบการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากเทคนิคการสอนการตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response)

4. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญในการประเมินการ จัดการเรียนรู้การสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response)

5. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อ การสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) จำนวน 20 แผน ระยะเวลา 20 ชั่วโมง

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) จำนวน 20 แผน ระยะเวลา 20 ชั่วโมง และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข (แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ อย่างและหาคุณภาพอย่างไร ได้ผลอย่างไรบ้าง)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารทางภาษาจีนบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้ เป็นการทดสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการจัดจัดการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ จนครบ 20 แผน

3. หลังจากทดลองครบทั้ง 20 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารทางภาษาจีนซึ่งเป็นชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียนบันทึกคะแนนเป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน

4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อย ด้วยแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t - test

2. ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t - test

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลผล (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103)

ผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ได้ผลสรุปการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ของนักเรียน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาจีน (การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน) ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

ทักษะการสื่อสารภาษาจีน	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฟัง	42	2.00	0.70	7.55	0.97
การพูด	42	1.93	0.56	7.90	0.69
การอ่าน	42	1.93	0.64	7.98	0.68
การเขียน	42	1.64	0.58	7.67	0.87
รวมเฉลี่ย 4 ทักษะ		7.93	2.34	31.10	2.84

จากตาราง 1 พบว่า การทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนโดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.93 คะแนน และ 31.10 คะแนน

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการกระบวนกรเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response)

ข้อ	รายการประเมิน		S.D.	ความหมาย
1	การเรียนรู้ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.26	0.45	มาก
2	นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นและอยากเรียนภาษาจีน	4.26	0.45	มาก
3	นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ	4.21	0.84	มาก
4	การเรียนรู้ด้วยวิธีวิธีตอบสนองด้วยท่าทางเป็นกิจกรรมที่ตื่นเต้นเร้าใจ	3.38	0.49	ปานกลาง
5	เป็นการเรียนที่ได้ฝึกการสื่อสารฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาจีนได้ดี	3.43	0.50	ปานกลาง
6	เป็นการเรียนที่ทำให้เกิดมิตรภาพในกลุ่มเพื่อนและครูผู้สอนมากขึ้น	3.29	0.46	ปานกลาง
7	นักเรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีน	3.40	0.50	ปานกลาง
8	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง	4.05	0.70	มาก
9	ครูใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.36	0.48	ปานกลาง
10	ครูส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.98	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย		3.76	0.38	มาก

จากตารางที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดคือ การเรียนรู้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และนักเรียนเกิดความสนใจในกระตือรือร้นและอยากเรียนภาษาจีน รองลงมาคือนักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญในการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าทักษะการสื่อสารภาษาจีน (การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน) ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 7.93 คะแนน และ 31.10 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) เป็นวิธีการสอนการเริ่มต้นในการฝึกพูดของเด็ก ผ่านทางประโยค คำสั่ง ผู้เรียนสามารถเข้าใจผลการรับรู้โดยใช้การตอบสนอง โดยนำคำกริยามาใช้ได้ถูกต้องในการพูดประกอบคำสั่งนั้นๆ และผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในการพูดได้ดีจากการฝึกใช้ทีละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่เน้นการสาธิตโดยครู เริ่มจากครูพูดคำสั่งหรือคำศัพท์ก่อนแล้วแสดงท่าทางให้นักเรียนดู หลังจากนั้นให้อาสาสมัครออกมาหน้าชั้นแสดงท่าทางตามคำสั่งที่ครูบอกให้นักเรียนในชั้นดู แล้วให้นักเรียนในชั้นทำท่าทางพร้อมกัน ซึ่งในการสอนแต่ละครั้ง

ใช้คำศัพท์ใหม่ 3 คำ และการทำซ้ำๆ จะทำให้ผู้เรียนจำได้ ถ้าผู้เรียนยังจำไม่ได้อาจต้องทำให้ดูมากกว่า 3 ครั้งก็ได้ นอกจากนี้ยังเน้นความเข้าใจมากกว่าการจำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำสิ่งนั้นๆ จากท่าทางโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริวรรณ มาลัย (2549) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครูผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในระดับสูง และมีความคงทนในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษา

รวมถึงสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรอนงค์ นิมาชัยกุล (2553) โดยศึกษาการใช้เทคนิค TPR (Total Physical Response) พัฒนาการเรียนรู้ประโยคภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาระดับ ปวส.พ.2 แผนกการจัดการธุรกิจ ท่องเที่ยว ด้วยชุดกิจกรรมแบบ TPR ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนร้อยละ 100 มีการพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาฝรั่งเศสได้ดีขึ้น

อีกทั้งยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Sariyati (2012) เรื่อง The effectiveness of TPR (Total Physical Response) method in English Vocabulary Master of Elementary School Children โดยผู้ทำการวิจัยได้ใช้กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และควบคุมการสอนด้วยวิธีการแบบเดิม โดยผลการศึกษาพบว่า ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มทดลองหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ TPR นั้นสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 0.38 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้และฝึกทักษะจากสิ่งที่ง่ายไปหายาก สิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม นักเรียนยังได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่หลากหลาย มีการเสริมแรงจากครูผู้สอนทุกครั้ง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการพูดหรือแสดงท่าทางประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูมีการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วทุกครั้งและทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนยังจำไม่ค่อยได้ คือทำผิดบ่อยๆ อยู่เสมอ จึงทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและมีความสุขกับการเรียนดังจะเห็นได้จากการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมโภชน์ ธรรมแสง (2546) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีพฤติกรรมด้านเจตคติที่ดีในการเรียนทั้งด้านความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียนความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกความสนุกสนาน โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 90.16 นักเรียนทุกคนมีความคิดเห็นว่าชอบวิชาภาษาอังกฤษ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายและช่วยให้จดจำความหมายได้ดี ช่วยให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนร้อยละ 95 มีความคิดเห็นว่าได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อนด้วยความสนุกสนาน การพูดภาษาอังกฤษเป็นจังหวะและแสดงท่าทาง ช่วยให้พูดภาษาอังกฤษได้ดี และเกศินี วัชรเสถียร (2542) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีทักษะทางสังคมสูงขึ้น ในด้านมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและต่อกลุ่มการตระหนักถึงคุณค่า

ของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออก ในการใช้ภาษาอังกฤษ และปริศนา บุตรจันทร์ (2556) ได้ทำการศึกษาพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนบ้านขุนคำ อำเภอสรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย โดยได้นำกระบวนการ TPR ใช้เป็นหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้ผลพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ และสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน

เพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ครูผู้สอนต้องมีการเตรียมความพร้อมในการสอนที่ดีและเป็นระบบโดยศึกษาคำศัพท์ในแผนการจัดการเรียนรู้และท่าทางประกอบที่จะใช้ในแต่ละแผนให้ชัดเจนและสื่อความได้ถูกต้อง ตลอดจนเตรียมสื่อการสอนให้พร้อมและมีการทดลองใช้สื่อการสอนนั้นๆ ก่อนการสอนทุกครั้ง

2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มของผู้เรียน ครูผู้สอนควรกำหนดเวลาให้เหมาะสมและบริหารเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแผน อีกทั้งควรกระตุ้นให้นักเรียนรักษาเวลาเพื่อให้การทำกิจกรรมเป็นไปตามแผนและ

บรรลุตามการจัดกิจกรรมที่วางไว้

3. ในระยะเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ครูผู้สอนต้องมีความอดทนต่อการตอบสนองของนักเรียน เพราะเนื่องจากผู้เรียนจะไม่คุ้นเคยกับรูปแบบหรือวิธีสอนที่ใช้ประกอบกับไม่กล้าแสดงออก จึงอาจทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการจัดกิจกรรม ซึ่งต้องใช้เวลาในการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปรับตัวในการปฏิบัติกิจกรรม เมื่อการจัดกิจกรรมผ่านไปสักสองถึงสามครั้งผู้เรียนก็จะมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบผลการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) กับวิธีการเรียนรู้แบบอื่นๆ

2. ควรมีการศึกษานำเทคนิคหรือวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) ไปใช้ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปแบบการบูรณาการเรียนรู้อย่างไร

3. ควรศึกษาการใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR (Total Physical Response) กับเนื้อหาของภาษาที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นนอกเหนือจากคำศัพท์และรูปประโยคอย่างง่าย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกศินี วัชรเสถียร. (2542). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สถาบันเอเชียศึกษา ศูนย์จีนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับประถม - มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา.
- ประพิน มโนมัยวิบูลย์. (2548). ระบบภาษาจีนกลาง. *วารสารภาษาจีนพื้นฐานเพื่อการสื่อสาร*, 2, 215-330.

- ปริศนา บุตรจันทร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านชุมคำ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, ฉบับพิเศษ: 548-562.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545): 103. *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มณี อินทพันธ์. (2553). *การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง: วิวัฒนาการและการนำไปใช้กับผู้เรียนต่างบุคลิกภาพ รูปแบบการเรียนรู้และระดับความสามารถทางภาษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศิริวรรณ มาลัย. (2549). *การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ T.P.R (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ ก.ศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน. (2557). สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/index.php>
- สมโภชน์ ธรรมแสง. (2544). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์, มยุรี ถาวรพัฒน์, ศิริเพ็ญ อังสิทธิพูนพร, อิสระ ชูศรี, มรินดา บุรจรงโรจน์ และยูเนียนสาสมิต้า. (2553). *การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ: กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-มลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้*. นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรอนงค์ นิมาชัยกุล. (2553). *การใช้เทคนิค TPR (Total Physical Response) พัฒนาการเรียนรู้ประโยคภาษาฝรั่งเศส ของนักศึกษาระดับ ปวส.พ.2 แผนกการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว*. เชียงใหม่: โรงเรียนพานิชยการเชียงใหม่.
- Asher, J. (1979). *Learning Another Language through Actions: The complete teacher's guidebook*. San Jose California: Accu Print.
- Mattisson, J. (2011). *Using TPR Method in Teaching English Adjectives*. Retrieved July 20, 2013, from www.diva-portal.org
- Sariyati, I. (2012). *The effectiveness of TPR (Total Physical Response) method in English Vocabulary Mastery of Elementary School Children*. Retrieved December 28, 2013, from www.ejournal.undip.com

Translated Thai References

- Butchan, P. (2013). The development of a knowledge management for teaching English. Ban Khum Kham School Si Chiang Mai District Nong Khai. *Journal of Education Maha Sarakham University, Special Issue*, 548-562. [in Thai]
- Inthaphan, M. (2010). *Teaching Total Physical Response: Evolution and adoption of different for different learning style and language ability level*. Thesis of Master Degree. Teaching English as an international language, Prince of Songkla University. [in Thai]

- Institute of Asian Studies Chulalongkorn University. (2008). *Teaching Chinese in Thailand: Primary and Secondary Education*. Bangkok: Chinese Studies Center. [in Thai]
- Malai, S. (2006). *Comparing the ability of listening - speaking and confidence of using English of eighth grade students by using Total Physical Response assembled media on a daily basis with the teaching Instruction*. Master of Education, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Manomaiwibun, P. (2005). The Mandarin. *Chinese Journal of Communication*, 2, 215-330. [in Thai]
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Curriculum 2008*. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao. [in Thai]
- Nimachaikun, O. (2010). *Using TPR techniques (Total Physical Response) for learning development of French sentence for High Vocational Certificate. Businesses tourism management department*. Chiang Mai: Chiangmai Commercial College. [in Thai]
- Premisrat, S. and etc. (2007). *The teaching and learning by using local language and Thai language as Media: Case study management of Bilingual Education. (Thai - Malay dialect) in the area of four provinces of Southern Border Bangkok*. Institute of Language and Culture for Rural Development. Mahidol University. [in Thai]
- Premisrat, S., Traworaphat, M., Aungsitpunpon, S., Chusri, A., Burarongrod, M. & Unisamintra. (2011). *The Learning and Teaching Arrangement by Using Local Language and Thai Language : Case od Bilingual (Thai-Local Malay) Education Management in the School in 4 Boarder Line Provinces of the South*. Language and Culture Research Instiute of Rural Development Mahidol University.
- Srisaart, B. (2002). *The Basic of Research*. (7th ed.). Bangkok Suveerayasat. [in Thai]
- ThaiBiz in China Thailand Businesss Information Center in China. (2014). Retrieved February 5, 2015, from <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/index.php>
- Thamasaeng, S. (2001). *The Development of achievement for English learning for 2nd grade students by using Total Physical Response*. Thesis of Master Degree of Education. Primary Education., Graduate school of Khon Kaen University. [in Thai]
- Watcharasathian, K. (1999). *The Development of achievement for English learning by using cooperative learning and Total Physical Response Method for fifth grade students*. Thesis of Master Degree. Teaching English Major, Graduate School Khon Kaen University. [in Thai]

Adirek Nuansri earned his Master of Education in Curriculum and Teaching Methodology from Beijing Language and Culture University. He also finished Mater of Art in Teaching Chinese as a Foreign Language from Assumption University. He is currently a full time lecturer in Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management.